
Húsvét IV. hete

Vasárnap, B évben

ApCsel 4,8-12 ■ 1Jn 3,1-2 ■ Jn 10,11-18

„Nem veszi el tőlem senki az életemet, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.”

Többszörös ellentmondást vehet észre ezekben a szavakban a mi felületes figyelmünk. Először is: Jézustól igenis elvették az életét. Letartóztatták, megkötözték, keresztre feszítették. Másodsor, ha az Atya parancsára cselekszik, hogyan mondhatja, hogy szabadon adja oda?

Elkerüli a figyelmünket, hogy az élet odaadása elsősorban és alapvetően nem abban áll, hogy halálra adja magát az ember, hanem hogy valóban szeret. Az élet nem csupán valami (egy-egy ajándék, jótett, vagy jó szó), hanem minden. Ha mindig csak valamit adsz, ügyesen kikerülöd, hogy magadat add. Önmagad odaadását pedig csak egy isteni és emberi szövetségben lehet megvalósítani, házasságban vagy szüzességben, halálig felvállalt testvéri szeretetben, örökfogadalmassal odaadásban.

„Egymás életébe ütköziünk, akár szándékunk ellenére is, és az a tény, hogy tetteinket tulajdon törvényeink irányítják, rossz végre vezet, olykor helyrehozhatatlan cselekedeteink vannak. Ártalmasak. Bűnösök. Szenvedést okozunk általuk. Ez oly világos és mindennapos tapasztalatunk, hogy ki kell mondanunk: ha jót akarsz a másikkal, igazán jót, ne akarj jót magadnak. Ne ezt vagy azt ne akard, hanem semmit ne akarj magadnak.”(Vasadi Péter)

Urunk, Jézus Krisztus igazán jót akart nekünk, ezért egész élete szeretetből odaadott élet. Éppen ebből az önfeladásból források az öröm, amely a kereszttel jött és jön is a világba.

S mivel így élt a mi Urunk, ilyen lett halála is. Erőszakkal nekimentünk, mi emberek, gonoszul bántunk vele, és halálra adtuk, de ő akkor is jót akarván nekünk, Atyjának bemutatott áldozattá, értünk, bűneink bocsánatáért esdeklő imádsággá tette halálát, hogy legyen jövőnk, ha megbánjuk bűneinket. Így hát élete szabad odaadásának gyümölcseként készen vár ránk a bocsánat.

Jézust azért küldte az Atya a világba, hogy emberként is Isten belső törvénye szerint éljen, és így megmutassa nekünk, embereknek, mit jelent Isten képmására teremtett lénynek lenni. Ez a belső törvény a Szentlélek áramlása az Atya és a Fiú között. Ezt a belső élettörvényt adta nekünk halála árán húsvéti ajándékként, hogy nekünk is legyen hatalmunk szeretetből odaadni az életünket.

Ezek után senkinek se merészed azt mondani: szeretlek, vagy ha mégis veszed hozzá a bátorságot, hát add át magad egészen szeretteidnek, s általuk az Atyának.